

IŠ ATEITININKŲ GYVENIMO

Redaktorė Vida Kuprytė • El. paštas: draugasateitis@gmail.com

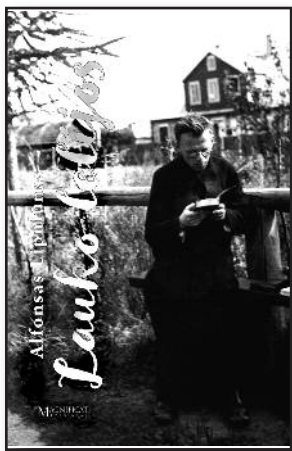
„Lauko lelijos“ Kun. A. Lipniūno knyga – maistas alkstančioms sieloms

Dievo tarnas kunigas Alfonsas Lipniūnas (1905–1945) – aktyvus ateitininkas, teologas ir pamokslininkas, daug dėmesio skyrė jaunimo švietimui. Ką tik išleista dar 1939 m. parašyta jo knyga „Lauko lelijos“ (Magnificat leidiniai) – tai šventumo siekimo ir krikščioniško gyvenimo programa. Autorius prabyla į mus vaizdžia aukštaitiška autentiška kalba, nuoširdžiai susirūpinęs mūsų tikrąja laime. Knygoje taip pat išspausdintas kun. Stasio Ylos pamokslas, pasakytas per kunigo Alfonso Lipniūno laidotuves ir išsamį jo biografiją.

Kun. A. Lipniūnas su moksleiviais 1932 m. Vilniaus universiteto bibliotekos Rankraščių skyriuje saugomo kunigo Jono Paliūko asmeninio fotografijų archyvo nuotrauka

Kviečiame skaityti šios knygos ištraukas.

◆ Trumputė įžanga

Niekas neturime žemėje pastovios vietos. Esame keleiviai. Visi turime keliauti Dangaus keliu. Ir turime daryti viską, kad mūsų žemę vis labiau apšviestų Dangaus šviesa, visi žmonės taptų žmoniškesni.

Tam reikia gyventi pamaldų gyvenimą, gyventi su Dievu. Bet kaip mažai mes apie tai išmanome, kaip mažai kas mums apie tai tepasako.

Ir neturėjom savo kalba parašytos trumputės knygutės, kuri nurodytų pagrindinius uolaus dvasinio gyvenimo dalykus.

Gaila!

Dėl to įvyko daug klaidų, daug ko gero nepadarėm, ką galėjom padaryti. Visur skubėjom, o ten, kur labiausiai reikėjo, nesusėjom. Labai apsigavom, daug nukentėjom.

Todėl bent dabar duodu čia šiek tiek žinių. Imk ir perskaityk atidžiai. Paaiškink kitiems.

Kas moka rašyti, teparąšo geriau ir greičiau. Aš parašiau, ką jaučiau, kad kitos širdys ilgisi, ką savoji širdis liepė.

Dievo malonė tegaivina mus!

◆ Kristus kalba

Kristus kalbėjo apie lauko lelijas. Minios klausėsi. Kokios jos gražios! – tos lauko lelijos! Net Saliamonas visoje savo garbėje nebuvo gražiau pasipuošęs už jas.

Tai ko jūs taip rūpinatės, žmonės menko tikėjimo? Jei Dievas lauko žolę gražiausiai aprėdo, kaipgi jus apleis? Ieškokite Dievo Karalystės ir Jo teisybės, o visa kita bus jums pridėta.

Prisimeni tą Išganytojo pasakojimą?

Jėzus anksčiau žadino į dvasinį prisikėlimą kitus, dabar šaukia mus. Jis nori mus vesti į laimę, į gerovę.

Kelią žino Jis. Įsiklausykim... šaukia... Lelijos brangiosios, reikia jums žinių. Yra sielų, labai panašių į lauko lelijas. Jos Dievo rankos pabertos pasaulyje, tarp visų audrų ir pavojų. O žydi taip gražiai!

Yra sielų – lelijų, jos panašios į darželio gėles: prižiūrėtos, aptvertos, lyg lepinamos. Kitaip sakant, yra tokių, kurios turi malonią šeimos aplinką, meilę, paguodą ir globą. Bet pasaulyje niekas nepastovu: ir jos gali tapti vienišomis lauko lelijomis.

Ir kaip gražios tos lauko lelijos! Kokia meile ir pasiaukojimu spindi jos! Kaip jos brangios ir naudin-

gos Dievo Karalystei! Bet kaip gerai būtų, kad jos būtų dar gražesnės ir naudingesnės. Jei daugiau ir kvapesnių tokių lelijų būtų, gal ir dabar neįvyktų tokių griuvimų, kokių yra ir dar gali būti, kaip kad dešimt teisiųjų būtų išgelbėję Sodomą ir Gomorą nuo jų likimo.

Lauko lelijos labai kuklios, neišlepintos. Jos daug nereikalauja. Geriau linkusios duoti kitiems, aukotis už juos. Tačiau ir joms reikia šio to, šiokių tokių dvasinio gyvenimo plutelių – šiokių tokių žinių, šiek tiek paguodos, padrąsinimo. Koks džiaugsmas tokių trupinelių vargdienėliams patiekti. Tokios sielos ir už mažiausią trupinėlį daugiau dėkingos, negu verta. Kaip ir visi vargšai, kuriuos mylėjo ir ypatinga meile myli Kristus.

Taigi, šnektelkim po žodelį.

◆ Nebijok užmiršimo

Bet aš pamiršau, kad savo darbus aukojau Dievui. Gal jie nebeina Dievo garbei? – O vaistininkas, kai vaistus taiso ir pamiršta ligonį, ar jie dėl to nebeina ligonio naudai? Juk aišku. O duonkepys, kai duoną kepa, gal pamiršta valgytoją? Ar tai jau nebestiprins valgytoją?

Kartas nuo karto atnaujink visko aukojimą Dievui, Jo garbei.

Pridėk savo menkumo ir nuolankumo pareiškimą – ir tai atitaisys su kaupiu visą tavo netobulumą.

Juk Dievas yra meilė. Tik mylėkim Jį ir pasitikėkim Juo!

Džiaukimės!

◆ Būtinai!

Kristus – gyvybės vynmedis, mes – šakelės. Turime būti vienybėje. Kitaip – nelaimė. Taip – laimė!

Norim žemėje gerovės? Gerai!

Gerovę rojuje turėjo Adomas ir Ieva. Kol buvo Dievo malonėje. Ir Izraelio tauta taip pat.

Be malonės buvo labai nemalonu. Kaito kailis.

Mes esame maža tauta. Kad Lietuva išliktų, išlaikytų savo tikėjimą ir nebūtų didžiųjų tautų sumalta, būtinai turim būti su Dievu. Būtinai!

Tuomet mes būsim Dievo globojami, Dievas tikrai išgelbės mus visuose pavojuose, kaip daug kartų ir daug ką išgelbėjo.

◆ Naudokim laiką

Daug laiko praleidom tuščiai. Turėjo geriau būti. Bet toliau naudokim laiką tinkamiau.

Kai teks ko laukti, kai būsi kelyje, kai turėsi laiko, kartok mintimis trumpas maldeles, savo mažąją paslaptį, prisimink Dievo gerumą, sielas...

Jei bus laiko, jei turėsi ar susikursi nuošalumo, nebijok sukalbėti dalį rožinio. Gali pridėti kitą ir trečią. Gali kalbėti ir ant pirštų, jei rožinio neturi ar ran-

koj laikyti negalėsi.

Taip elgėsi šv. Jonas Vianėjus, daugelis šventųjų ir kilnių žmonių. Išpirk savo buvusį šaltumą, praleistą veltui laiką, melsk susipratimo tiems, kurie nežino, kam Dievas jiems yra davęs laiką.

Prisimink, kaip daug žmonių maldą pamiršo ir neberanda jai laiko. Nelaimė! Kaip daug gerųjų kovoja nebepakeliamą kovą, kaip kenčia sielos skaiskykloje... Mes turim padėti visiems. Kaip tai kilnu ir

**Daryk viską ramiai:
pavargai – pailsėk,
pailsėjai – vėl pradėk.**

grazu! Dievas padės mums, jei mes padėsime. Už meilę – duodama meilė. Iš Dangaus.

Tik ramiai. Mūsų Dievas – ramybės Dievas.

Daryk viską ramiai: pavargai – pailsėk, pailsėjai – vėl pradėk.

O kur pasitaiko proga gelbėti artimą ar padėti – padėk! Ramybė, meilė ir budrumas, suderinant su poilsiu ir pasitikėjimu – gražiausi dalykai! Viskas Dievu!

Naudokim visą laiką ir jo nuotrupas Dievo garbei. Ir netyčinį apsnūdimą – taip pat.

Dievas mus myli. Ir visos mūsų skurdžios aukos, jei tik iš meilės aukojamos, Jam yra labai malonios. Ir darosi nauja malonių versmė mūsų sielai.

kun. Alfonsas Lipniūnas, „Lauko lelijos“
Leidėjas: Magnificat leidiniai, 2020
www.magnificat.lt/preke/lauko-lelijos/

Metinis Šiaurės Amerikos Ateitininkų suvažiavimas gruodžio 6 d.

Metinis Šiaurės Amerikos ateitininkų (Lithuanian Catholic Federation Ateitis, Inc.) suvažiavimas šaukiamas 2020 gruodžio 6 d., sekmadienį, 1 val. p.p. (Čikagos laiku, CST). Dėl COVID-19 pavojaus suvažiavimas vyks virtualiai.

Darbotvarkėje numatyta metinė veiklos ir finansų ataskaitos, tarybos narių ir kontrolės komisijos rinkimai. Suvažiavime turi teisę dalyvauti ir balsuoti Moksleivių, Studentų ir Sendraugių sąjungų nariai. Siūlymai dėl įstatų keitimo pristatomi Tarybai (saat@ateitis.org) ne vėliau kaip š. m. spalio 17 d.

Daugiau informacijos apie prisijungimą ir darbotvarkę bus paskelbta spalio mėnesį.

Š. AMERIKOS ATEITININKŲ TARYBA